

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 3/2015
20.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Наташом Бањац као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгомира Јовановића, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика у саизвршилаштву у вези са чл. 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгомира Јовановића, адвоката С.Р. из Б. поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К - ПО1 бр. 18/2013, Кв – ПО1 бр. 398/2014 од 25.09.2014. године (став I изреке) и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 ПО1 бр. 422/14 од 04.11.2014. године (став I изреке), у седници већа одржаној дана 20.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгомира Јовановића, адвоката С.Р., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К - ПО1 бр. 18/2013, Кв – ПО1 бр. 398/2014 од 25.09.2014. године (став I изреке) и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 ПО1 бр. 422/14 од 04.11.2014. године (став I изреке).

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К - ПО1 бр. 18/2013, Кв – ПО1 бр. 398/2014 од 25.09.2014. године, у ставу I изреке, на основу члана 540. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у вези са чланом 257. ст. 2. и 3. ЗКП и чл. 293. и 294. Закона о обезбеђењу и извршењу, одређена је привремена мера обезбеђења одузимања имовинске користи до износа од 7.984.253.929,50 динара, тако што је окр. Драгомиру Јовановићу забрањено да отуђи или оптерети своје непокретности или стварна права на непокретности уписане у јавне књиге у његову корист, уз упис те забране у јавним књигама и то права својине на стану број ..., површине ... м², на другом спрату стамбено-пословне зграде у улици ... у Б., изграђене без одобрења за градњу на кат.парцели број ... К.О. Чукарица, уписаној у лист непокретности број ... К.О. Чукарица, у приватној својини Драгомира Јовановића са обимом удела 1/1, те наложено Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Београд 2 да изврши упис забране

отуђења, оптерећења и сваког другог располагања правом својине на предметној непокретности окривљеном Драгомиру Јовановићу и одређено да ће привремена мера обезбеђења одузимања имовинске користи трајати до правноснажног окончања кривичног поступка који се пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење у предмету под пословним бројем К. ПО1. бр. 18/2013 води против окр. Драгомира Јовановића због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика у саизвршилаштву у вези са чл. 33. и 61. Кривичног законика, по оптужници Тужилаштва за организовани криминал КТО. бр. 1/13 од 30.04.2013. године, односно до момента пружања доказа о уплати новчаног износа на име имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела одређеног правноснажном пресудом, односно кад окривљени буде правноснажно ослобођен од оптужбе, у односу на њега оптужба буде одбијена или кривични поступак буде обустављен.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење решењем Кж2 ПО1 бр. 422/14 од 04.11.2014. године, у ставу I изреке, одбио је као неосновану жалбу окр. Драгомира Јовановића изјављену против става I изреке решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К- ПО1. бр.18/2013 – Кв- ПО1. бр.398/2014 од 25.09.2014. године.

Бранилац окр. Драгомира Јовановића, адв. С.Р., поднела је захтев за заштиту законитости против става I решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 бр.18/2013, Кв-ПО1. бр. 398/2014 од 25.09.2014. године и става I решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 ПО1. бр.422/14 од 04.11.2014. године због разлога из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и у целости преиначи побијане одлуке и одбије као неоснован предлог Тужилаштва за организовани криминал КТО бр.1/13 од 09.07.2014. године допуњен дана 16.09.2014. године, усвојен у правноснажном ставу I решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К – ПО1 бр.18/2013, Кв-ПО1 бр. 398/2014 од 25.09.2014. године који је потврђен и ставом I решења Апелационог суда у Београду Кж2 ПО1 бр.422/14 од 04.11.2014. године или исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је након достављања примерка захтева Републичком јавном тужиоцу, у седници већа одржаној у смислу члана 488. став 2. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Драгомира Јовановића, адв. С.Р., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење овог ванредног правног лека (члан 483. став 1 ЗКП). Између осталог, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, предвиђена је повреда закона.

Чланом 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости по основу повреде закона, како временски, тако и

у погледу повреда закона које могу бити разлог за подношење захтева и прописано да окривљени може поднети овај ванредни правни лек само због повреда тог законика из члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач.7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тач. 1) до 3) и члана 441. ст. 3. и 4. учињене у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Имајући у виду да је одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано да бранилац има право да у корист окривљеног предузме све радње које може предузети окривљени, бранилац окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окр. Драгомира Јовановића као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је, према наводима захтева, учињена на штету окривљеног тиме што је првостепени суд, позивајући се на одредбу члана 540. ЗКП, нашао да има места одузимању имовинске користи од окривљеног и у том смислу применио одредбе чл. 293. и 294. Закона о извршењу и обезбеђењу и одредбе члана 257. ст. 2. до 4. ЗКП, занемарујући чињеницу да је против окривљеног пред истим судом вођен поступак за одузимање имовине – исте непокретности која је предмет и побијаних решења, а на основу Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и донесено правноснажно решење Пои ПО1 3/13, Кв ПО1 650/13 од 03.10.2013. године, према којем нема доказа о постојању сумње да предметна непокретност проистиче из кривичног дела, односно не постоји никаква могућност да предметна непокретност буде предмет намирења имовинскоправног захтева оштећеног. На тај начин, по ставу браниоца, првостепени суд, као и другостепени суд потврђујући првостепено решење са образложењем да се у ова два поступка ради о различитим правним основима за одузимање имовине, у истој правној ствари у два одвојена поступка доносе различите одлуке и у побијаним решењима, супротно раније донетој правноснажној одлуци, закључују да се у конкретном случају ради о имовинској користи која је прибављена извршењем конкретног кривичног дела за које се окривљеном суди, односно да је привремена мера одређена на имовину окривљеног која је проистекла из конкретног кривичног дела, а што је нетачно.

Према изложеном, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, по питању да ли је одлуком о имовинскоправном захтеву повређен кривични закон, дакле због повреде закона која је, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног, али то овде није случај из следећих разлога:

Одредбама члана 541. ЗКП предвиђени су услови за доношење одлуке о одузимању имовинске користи и у ставу 1. тог члана, прописано је да одузимање имовинске користи суд може изрећи у осуђујућој пресуди или у решењу о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења.

Побијаним правноснажним решењима, у деловима против којих је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, само је одређена привремена мера обезбеђења одузимања имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, применом члана 540. ЗКП, која мера има за циљ да се обезбеди неометано одузимање незаконито стечене имовинске користи у случају

евентуалног доношења осуђујуће пресуде. Самим тим, решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење К –ПО1 бр.18/2013, Кв-ПО1 бр.398/2014 од 25.09.2014. године, у ставу I изреке, којим је одређена привремена мера обезбеђења одузимања имовинске користи из члана 540. ЗКП у односу на означену непокретност окр. Драгомира Јовановића и решење Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 ПО1 422/14 од 04.11.2014. године, у ставу I изреке, којим је одбијена као неоснована жалба окр. Драгомира Јовановића изјављена против наведеног првостепеног решења, немају правни карактер одлуке о одузимању имовинске користи у смислу члана 541. став 1. ЗКП, с обзиром да се одузимање имовинске користи у смислу наведене законске одредбе може изрећи само у осуђујућој пресуди или решењу о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења, применом чл. 91. и 92. Кривичног законика, којим судским одлукама је утврђено да је извршено кривично дело и да је имовинска корист прибављена кривичним делом. Следствено томе, у конкретном случају се не ради о одлукама које могу бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези са чл.91. и 92. Кривичног закона, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Драгомира Јовановића одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.